ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 11ης Ιουνίου 2009 *

Στην υπόθεση C-33/08,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) με απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2007, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Ιανουαρίου 2008, στο πλαίσιο της δίκης

Agrana Zucker GmbH

κατά

Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, K. Schiemann, P. Kūris (εισηγητή), L. Bay Larsen και C. Toader, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Λιθουανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Kriaučiūnas,

— το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον M. Moore και τη Z. Kupčová,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους F. Erlbacher και B. Doherty,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 18ης Φεβρουαρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 58, σ. 42).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκδίκασης της προσφυγής που άσκησε η εταιρία Agrana Zucker GmbH (στο εξής: Agrana Zucker) κατά απόφασης του Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Ομοσπονδιακού Υπουργού Γεωργίας και Δασοπονίας, Περιβάλλοντος και Διαχείρισης των Υδάτων της Αυστρίας), της 16ης Απριλίου 2007, σχετικής με το προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης (στο εξής: προσωρινό ποσό) για την περίοδο εμπορίας 2006/2007.

Το νομικό πλαίσιο

3 Στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, η οποία πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του 2006, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 58, σ. 1), καθώς και τον κανονισμό 320/2006, επίσης της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 44 του κανονισμού 318/2006, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 493/2006, της 27ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό μεταβατικών μέτρων στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης της αγοράς της ζάχαρης και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1265/2001 και (ΕΚ) 314/2002 (ΕΕ L 89, σ. 11).

Ο κανονισμός 318/2006

4 Στην εικοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 318/2006 αναφέρονται τα εξής:

«Θα πρέπει να εισαχθούν στην αγορά νέα μέσα, τα οποία θα διαχειρίζεται η Επιτροπή. Πρώτον, εάν οι αγοραίες τιμές πέσουν κάτω από την τιμή αναφοράς για τη λευκή ζάχαρη, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να μπορούν, υπό όρους που θα καθορίσει η Επιτροπή, να επωφελούνται από ένα καθεστώς ιδιωτικής αποθεματοποίησης. Δεύτερον, προκειμένου να διατηρηθεί η διαρθρωτική ισορροπία των αγορών ζάχαρης σε ένα επίπεδο τιμών που προσεγγίζει την τιμή αναφοράς, θα πρέπει να μπορεί η Επιτροπή να αποφασίζει την απόσυρση ζάχαρης από την αγορά για το χρονικό διάστημα που χρειάζεται για την αποκατάσταση της ισορροπίας της αγοράς.»

5 Το άρθρο 19 του κανονισμού 318/2006 έχει ως εξής:

«1. Προκειμένου να διατηρηθεί η διαρθρωτική ισορροπία της αγοράς σε ένα επίπεδο τιμών κοντά στην τιμή αναφοράς και λαμβάνοντας υπόψη τις δεσμεύσεις της Κοινότητας που απορρέουν από τις συμφωνίες που συνάπτει σύμφωνα με το άρθρο 300 της Συνθήκης, είναι δυνατόν να αποσύρεται από την αγορά ένα ποσοστό, κοινό για όλα τα κράτη μέλη, ζάχαρης ποσόστωσης […] έως την έναρξη της επόμενης περιόδου εμπορίας.

[…]

2. Το ποσοστό απόσυρσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καθορίζεται το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου της σχετικής περιόδου εμπορίας, βάσει των αναμενόμενων τάσεων στην αγορά κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου εμπορίας.

3. Κάθε επιχείρηση στην οποία έχει χορηγηθεί ποσόστωση αποθεματοποιεί, ιδίαις δαπάναις, κατά τη διάρκεια της περιόδου απόσυρσης, τις ποσότητες ζάχαρης που αντιστοιχούν στην εφαρμογή, επί της παραγωγής της, του ποσοστού που αναφέρεται στην παράγραφο 1, βάσει της ποσόστωσης της σχετικής περιόδου εμπορίας.

Οι ποσότητες ζάχαρης που αποσύρονται κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας θεωρούνται ως οι πρώτες ποσότητες που παράγονται δυνάμει της ποσόστωσης της επόμενης περιόδου εμπορίας. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τις αναμενόμενες τάσεις της αγοράς ζάχαρης, μπορεί να αποφασίζεται, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 39, παράγραφος 2, να θεωρηθεί […] το σύνολο ή μέρος της αποσυρόμενης ζάχαρης […] ως:

— πλεόνασμα ζάχαρης […] που διατίθεται για βιομηχανική ζάχαρη […],

ή

— προσωρινή ποσόστωση παραγωγής, της οποίας ένα μέρος μπορεί να προορίζεται μόνον για εξαγωγές που τηρούν τις δεσμεύσεις της Κοινότητας οι οποίες απορρέουν από συμφωνίες που συνάπτονται δυνάμει του άρθρου 300 της Συνθήκης.

[…]»

Ο κανονισμός 320/2006

6 Στην πρώτη, στη δεύτερη, στην τέταρτη και στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 320/2006 εκτίθενται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«(1) […] Για να ευθυγραμμισθεί το κοινοτικό σύστημα παραγωγής και εμπορίου ζάχαρης με τις διεθνείς απαιτήσεις και να εξασφαλισθεί η μελλοντική ανταγωνιστικότητά του, είναι απαραίτητη η έναρξη μιας διαδικασίας ριζικής αναδιάρθρωσης που θα οδηγήσει σε σημαντική μείωση της μη κερδοφόρου παραγωγικής ικανότητας στην Κοινότητα. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να θεσπισθεί ένα χωριστό και αυτόνομο προσωρινό καθεστώς για την αναδιάρθρωση του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα, ως προϋπόθεση για την εφαρμογή μιας λειτουργικής νέας κοινής οργάνωσης αγοράς για τη ζάχαρη. […].

(2) Θα πρέπει να συσταθεί προσωρινό ταμείο αναδιάρθρωσης για να χρηματοδοτηθούν τα μέτρα αναδιάρθρωσης του κοινοτικού κλάδου της ζάχαρης. […].

[…]

(4) Τα μέτρα αναδιάρθρωσης που προβλέπει ο παρών κανονισμός θα πρέπει να χρηματοδοτούνται με προσωρινά ποσά που θα συγκεντρωθούν από τους παραγωγούς ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης οι οποίοι θα επωφεληθούν [μακροπρόθεσμα] από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Επειδή τα εν λόγω ποσά δεν εμπίπτουν στις επιβαρύνσεις που είναι παραδοσιακά γνωστές στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς για τη ζάχαρη, τα έσοδα από την είσπραξή τους θα πρέπει να θεωρούνται ως "έσοδα για ειδικό προορισμό", όπως προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων […].

(5) Θα πρέπει να δοθούν σημαντικά οικονομικά κίνητρα, με τη μορφή επαρκούς διαρθρωτικής ενίσχυσης, στις επιχειρήσεις ζάχαρης με τη χαμηλότερη παραγωγικότητα, προκειμένου να εγκαταλείψουν την παραγωγή τους βάσει ποσόστωσης. Για το σκοπό αυτόν, θα πρέπει να θεσπισθεί ενίσχυση αναδιάρθρωσης η οποία θα δημιουργεί κίνητρα για την εγκατάλειψη της παραγωγής ζάχαρης βάσει ποσόστωσης και την αποποίηση των αντίστοιχων ποσοστώσεων […]. Η ενίσχυση θα πρέπει να διατίθεται στη διάρκεια τεσσάρων περιόδων εμπορίας, με σκοπό τη μείωση της παραγωγής στον βαθμό που απαιτείται για να επιτευχθεί ισορροπία στην αγορά της Κοινότητας.»

7 Το άρθρο 3 του κανονισμού 320/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2011/2006 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ L 384, σ. 1), προβλέπει τα εξής:

«1. Κάθε επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης […] στην οποία έχει χορηγηθεί ποσόστωση μέχρι την 1η Ιουλίου 2006, ή μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 2007 στην περίπτωση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, δικαιούται ενίσχυση αναδιάρθρωσης ανά τόνο αποποιηθείσας ποσόστωσης, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά τη διάρκεια μιας από τις περιόδους εμπορίας 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 και 2009/2010:

α) αποποιείται την ποσόστωση που έχει καθορίσει για ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της και διαλύει πλήρως τις σχετικές εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων,

ή

β) αποποιείται την ποσόστωση που έχει καθορίσει για ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της, διαλύει εν μέρει τις εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων και δεν χρησιμοποιεί τις εναπομένουσες εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων για την παραγωγή προϊόντων που υπάγονται στην κοινή οργάνωση αγοράς για τη ζάχαρη,

ή

γ) αποποιείται μέρος της ποσόστωσης που έχει καθορίσει για ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της και δεν χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων για το ραφινάρισμα ακατέργαστης ζάχαρης.

[…]»

8 Το άρθρο 11 του κανονισμού 320/2006 ορίζει τα εξής:

«1. Οι επιχειρήσεις στις οποίες έχει χορηγηθεί ποσόστωση καταβάλλουν προσωρινό ποσό […] ανά περίοδο εμπορίας και ανά τόνο ποσόστωσης.

Οι ποσοστώσεις τις οποίες έχει αποποιηθεί μια επιχείρηση κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου εμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεν υπόκεινται στην καταβολή του προσωρινού ποσού […] για τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας και για τις επόμενες περιόδους εμπορίας.

2. Το προσωρινό ποσό […] για τη ζάχαρη […] ισούται προς:

— 126,40 EUR ανά τόνο ποσόστωσης, για την περίοδο εμπορίας 2006-2007,

— 173,8 EUR ανά τόνο ποσόστωσης, για την περίοδο εμπορίας 2007-2008,

— 113,3 EUR ανά τόνο ποσόστωσης, για την περίοδο εμπορίας 2008-2009.

[…]

3. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα έναντι της Κοινότητας για την είσπραξη του προσωρινού ποσού […] στην επικράτειά τους.

[…]

5. Το σύνολο των προσωρινών ποσών […] που πρέπει να καταβληθούν σύμφωνα με την παράγραφο 3 επιμερίζεται από το κράτος μέλος στις επιχειρήσεις της επικράτειάς του ανάλογα με την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί κατά την αντίστοιχη περίοδο εμπορίας.

[…]»

Ο κανονισμός 493/2006

9 Μεταξύ των μεταβατικών μέτρων που προβλέπει ο κανονισμός 493/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1542/2006 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2006 (ΕΕ L 283, σ. 24, στο εξής: κανονισμός 493/2006), καταλέγεται η «προληπτική απόσυρση».

10 Η έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 493/2006 προβλέπει τα εξής:

«Για να βελτιωθεί η ισορροπία της αγοράς εντός της Κοινότητας χωρίς να δημιουργηθούν νέα αποθέματα ζάχαρης κατά την περίοδο εμπορίας 2006/2007, ενδείκνυται να προβλεφθεί μεταβατικό μέτρο για τον περιορισμό της επιλέξιμης παραγωγής εντός ποσόστωσης στο πλαίσιο της εν λόγω περιόδου εμπορίας. Πρέπει να προσδιοριστεί κατώφλι πέρα από το οποίο η παραγωγή εντός ποσόστωσης για κάθε επιχείρηση θεωρείται ότι αποσύρεται κατά την έννοια του άρθρου 19 του κανονισμού […] 318/2006 ή, κατόπιν αιτήματος της επιχείρησης, ως παραγωγή εκτός ποσόστωσης κατά την έννοια του άρθρου 12 του εν λόγω κανονισμού. Δεδομένης της μετάβασης μεταξύ των δύο καθεστώτων, το κατώφλι αυτό πρέπει να υπολογιστεί με βάση ισότιμο συνδυασμό της μεθόδου που προβλέπεται στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 και εκείνης που προβλέπεται στο άρθρο 19 του κανονισμού […] 318/2006, και λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων προσπαθειών που καταβάλλουν ορισμένα κράτη μέλη στο πλαίσιο [του ταμείου] αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στον κανονισμό 320/2006 […]»

11 Το άρθρο 3 του κανονισμού 493/2006 περιέχει τις εξής μεταβατικές διατάξεις για την προληπτική απόσυρση:

«1. Για κάθε επιχείρηση, το μέρος της παραγωγής ζάχαρης […] της περιόδου εμπορίας 2006/2007, που παράγεται βάσει των ποσοστώσεων οι οποίες χορηγούνται δυνάμει των ποσοστώσεων που καθορίζονται στο παράρτημα IV και που υπερβαίνει το κατώφλι το οποίο ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, θεωρείται ότι έχει αποσυρθεί κατά την έννοια του άρθρου 19 του κανονισμού […]

318/2006 ή, κατόπιν αιτήματος της οικείας επιχείρησης πριν από την 31η Ιανουαρίου 2007, θεωρείται εν όλω ή εν μέρει ότι έχει παραχθεί εκτός ποσόστωσης κατά την έννοια του άρθρου 12 του εν λόγω κανονισμού.

2. Για κάθε επιχείρηση, το κατώφλι που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καθορίζεται με πολλαπλασιασμό της σχετικής ποσόστωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με το άθροισμα των κάτωθι συντελεστών:

α) του συντελεστή που καθορίζεται για το οικείο κράτος μέλος στο παράρτημα I,

β) του συντελεστή που προκύπτει από τη διαίρεση του συνόλου των ποσοστώσεων που εγκαταλείφθηκαν για την περίοδο εμπορίας 2006/2007 στο οικείο κράτος μέλος βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού […] 320/2006 με το σύνολο των ποσοστώσεων που έχουν οριστεί για το εν λόγω κράτος μέλος στο παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή καθορίζει τον εν λόγω συντελεστή το αργότερο στις 15 Οκτωβρίου 2006.

Εντούτοις, όταν το άθροισμα των συντελεστών υπερβαίνει το 1,0000, το κατώφλι ισούται με την ποσόστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

12 Το 2006 χορηγήθηκε στην Agrana Zucker από την αρμόδια διοικητική αρχή ποσόστωση 405 812,4 τόνων για την παραγωγή ζάχαρης κατά τις περιόδους εμπορίας 2006/2007 έως 2014/2015. Η ίδια αυτή αρχή καθόρισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 493/2006, κατώφλι παραγωγής ύψους 348 565,56 τόνων για την περίοδο εμπορίας 2006/2007, επιβάλλοντας έτσι στην εν λόγω εταιρία την προληπτική απόσυρση 57 246,84 τόνων.

13 Με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2007 η Agrarmarkt Austria (ο οργανισμός εκκαθάρισης των ενισχύσεων) επέβαλε στην Agrana Zucker την πληρωμή της πρώτης δόσης του προσωρινού ποσού για την περίοδο εμπορίας 2006/2007, η οποία ανερχόταν σε 30 776 812,42 ευρώ.

14 Η Agrana Zucker υπέβαλε κατά της απόφασης της Agrarmarkt Austria διοικητική προσφυγή ενώπιον του Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft, καθόσον το προσωρινό ποσό είχε υπολογιστεί με βάση την ποσόστωση που της είχε χορηγηθεί, δηλαδή είχε συνυπολογιστεί στη βάση αυτή η ποσότητα των 57 246,84 τόνων ζάχαρης που είχε αποσυρθεί και την οποία η ίδια δεν μπορούσε να πωλήσει ως ζάχαρη ποσόστωσης. Ο Υπουργός απέρριψε τη διοικητική προσφυγή αυτή με απόφαση της 16ης Απριλίου 2007, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

15 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η Agrana Zucker ισχυρίζεται στην κύρια δίκη ότι το γεγονός ότι κατά τον υπολογισμό του προσωρινού ποσού λαμβάνεται υπόψη η ποσότητα ζάχαρης που έχει αποσυρθεί από την αγορά αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας και στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων που προβλέπεται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΚ.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgerichtshof αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού […] 320/2006 […] την έννοια ότι η ποσόστωση ζάχαρης, η οποία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί συνεπεία προληπτικής απόσυρσης κατά το άρθρο 3 του κανονισμού […] 493/2006 […], πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του προσωρινού ποσού […];

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Συνάδει το άρθρο 11 του κανονισμού [...] 320/2006 με το πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο, ιδίως δε με την απαγόρευση των διακρίσεων που απορρέει από το άρθρο 34 ΕΚ και με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

17 Με το πρώτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο θέτει κατ' ουσία το ζήτημα αν το άρθρο 11 του κανονισμού 320/2006 έχει την έννοια ότι το τμήμα της ποσόστωσης ζάχαρης η οποία έχει χορηγηθεί σε μια επιχείρηση, το οποίο έχει αποσυρθεί προληπτικά από την αγορά κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 493/2006, περιλαμβάνεται στη βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού.

18 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 320/2006 ορίζει ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες έχει χορηγηθεί ποσόστωση καταβάλλουν προσωρινό ποσό ανά περίοδο εμπορίας και ανά τόνο ποσόστωσης.

19 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού που οφείλει μια επιχείρηση συνίσταται στον συνολικό αριθμό τόνων ποσόστωσης ζάχαρης που έχει χορηγηθεί στην εν λόγω επιχείρηση για την οικεία περίοδο εμπορίας.

20 Η μόνη απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής προσωρινού ποσού την οποία επιβάλλει ο κανονισμός 320/2006 είναι η –προβλεπόμενη στο άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού– απαλλαγή των ποσοστώσεων τις οποίες έχει αποδεσμεύσει η επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του ίδιου αυτού κανονισμού. Πρόκειται για τις ποσοστώσεις τις οποίες έχει αποποιηθεί, κατά τη διάρκεια μιας από τις περιόδους εμπορίας που αφορά η εν λόγω διάταξη, μια επιχείρηση η οποία διαλύει πλήρως ή εν μέρει ή δεν χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις παραγωγής της, οπότε δικαιούται ενίσχυση αναδιάρθρωσης ανά τόνο αποδεσμευόμενης ποσόστωσης.

21 Συναφώς επιβάλλεται η παρατήρηση, πρώτον, ότι η αποποίηση ποσόστωσης προβλεπόμενης στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 320/2006 αποτελεί, στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης της αγοράς ζάχαρης, ένα μέσο που διαφέρει σαφώς από την απόσυρση από την αγορά, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 19 του κανονισμού 318/2006, και από την προληπτική απόσυρση που προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού 493/2006, των οποίων η φύση και οι σκοποί είναι διαφορετικοί.

22 Συγκεκριμένα, όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας στα σημεία 40 έως 43 των προτάσεών της, η παραίτηση της επιχείρησης από μια ποσόστωση, εφόσον συνοδεύεται από τη διάλυση ή τη μη χρησιμοποίηση των παραγωγικών εγκαταστάσεών της, είναι οριστική. Όπως προκύπτει από την πρώτη και την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 320/2006, η παραίτηση αυτή αποτελεί ένα από τα μέσα της αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης, με σκοπό τη μείωση, εντός της Κοινότητας, του δυναμικού παραγωγής των επιχειρήσεων με τη χαμηλότερη παραγωγικότητα, και προς τον σκοπό αυτό παρέχεται ένα οικονομικό κίνητρο, με τη μορφή της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, προκειμένου οι επιχειρήσεις με τη χαμηλότερη παραγωγικότητα να εγκαταλείψουν την εντός ποσόστωσης παραγωγή τους.

23 Αντίθετα, η απόσυρση από την αγορά που αποφασίζεται από την Επιτροπή είναι προσωρινή. Οι σχετικές ποσότητες ζάχαρης αποσύρονται από την αγορά, κατά το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 318/2006, μέχρι την έναρξη της επόμενης περιόδου εμπορίας και μπορούν είτε να αποθεματοποιούνται είτε να πωλούνται εκτός ποσόστωσης. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή και από την εικοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού, σκοπός του μέτρου αυτού είναι να διατηρηθεί η διαρθρωτική ισορροπία της αγοράς σε ένα επίπεδο τιμών κοντά στην τιμή αναφοράς, λαμβανομένων υπόψη των διεθνών δεσμεύσεων της Κοινότητας.

24 Το ίδιο ισχύει και για την προληπτική απόσυρση που προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού 493/2006 και αποτελεί, σύμφωνα με την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, μεταβατικό μέτρο, με το οποίο επιδιώκεται να βελτιωθεί η ισορροπία της αγοράς εντός της Κοινότητας χωρίς να δημιουργηθούν νέα αποθέματα ζάχαρης κατά την περίοδο εμπορίας 2006/2007.

25 Δεύτερον, δεδομένου ότι η παραίτηση από ποσόστωση, η απόσυρση από την αγορά και η προληπτική απόσυρση εντάσσονται στην ίδια δέσμη μέτρων μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, συνάγεται ότι ηθελημένα ο κοινοτικός νομοθέτης δεν πρόβλεψε, με το άρθρο 11 του κανονισμού 320/2006, καμία απαλλαγή των αποσυρόμενων ποσοτήτων ζάχαρης από την υποχρέωση καταβολής του προσωρινού ποσού, ανάλογη με την απαλλαγή που προβλέπει το ίδιο αυτό άρθρο για τις ποσοστώσεις από τις οποίες έχουν παραιτηθεί οι επιχειρήσεις.

26 Κατόπιν των σκέψεων αυτών, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 11 του κανονισμού 320/2006 έχει την έννοια ότι το τμήμα της ποσόστωσης ζάχαρης η οποία έχει χορηγηθεί σε μια επιχείρηση, το οποίο έχει αποσυρθεί προληπτικά από την αγορά κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 493/2006, περιλαμβάνεται στη βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

27 Το δεύτερο ερώτημα αφορά το κύρος του άρθρου 11 του κανονισμού 320/2006. Μολονότι το ερώτημα αυτό κάνει λόγο για την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, οι σκέψεις που παρατίθενται στην απόφαση περί παραπομπής αφορούν μόνο τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων. Κατά συνέπεια, το κύρος του εν λόγω άρθρου 11 πρέπει να εξεταστεί από την άποψη των δύο αυτών αρχών.

Επί του κύρους του άρθρου 11 του κανονισμού 320/2006 από την άποψη της αρχής της αναλογικότητας

28 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η προσφεύγουσα της κύριας δίκης υποστηρίζει κατ' ουσία ότι, αν το προσωρινό ποσό που οφείλει μια επιχείρηση καθορίζεται σε συνάρτηση της ποσόστωσης που της έχει χορηγηθεί και στην οποία περιλαμβάνεται το τμήμα της ποσόστωσης που έχει αποσυρθεί από την αγορά, το αποτέλεσμα θα είναι να υφίσταται η εν λόγω επιχείρηση δυσανάλογη επιβάρυνση, καθόσον η καθαρή τιμή της ζάχαρης που θα παράγεται εντός ποσόστωσης θα υπολείπεται στην περίπτωση αυτή κατά πολύ της τιμής αναφοράς. Επιπλέον, αφού το τμήμα της ποσόστωσης που αποσύρθηκε από την αγορά κατά την περίοδο εμπορίας 2006/2007 μεταφέρθηκε στην επόμενη περίοδο εμπορίας, θα ληφθεί και πάλι υπόψη για τον υπολογισμό του προσωρινού ποσού κατά το επόμενο έτος.

29 Κατά την προσφεύγουσα, ο τρόπος υπολογισμού του προσωρινού ποσού είναι επομένως αντίθετος προς τον σκοπό της μεταρρύθμισης της αγοράς ζάχαρης, ο οποίος έγκειται στην ενίσχυση των επιχειρήσεων που είναι ικανές να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό. Ο τρόπος υπολογισμού αυτός είναι επίσης αντίθετος προς την αρχή της αναλογικότητας και προς την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 320/2006, κατά την οποία τα μέτρα αναδιάρθρωσης θα πρέπει να χρηματοδοτηθούν χάρη στην καταβολή προσωρινών ποσών από τους παραγωγούς ζάχαρης οι οποίοι θα επωφεληθούν μακροπρόθεσμα από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης.

30 Η Λιθουανική Κυβέρνηση εκφράζει επίσης την άποψη ότι, αν στη βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού περιλαμβάνεται το τμήμα της ποσόστωσης που έχει αποσυρθεί από την αγορά, το αποτέλεσμα θα είναι να υφίστανται οι οικείες επιχειρήσεις αδικαιολόγητη και δυσανάλογη οικονομική επιβάρυνση και, συνεπώς, αδικαιολόγητη φορολόγηση, λόγω της οποίας δεν θα μπορέσουν να ωφεληθούν από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Κατά την εν λόγω κυβέρνηση, στην υπό κρίση υπόθεση μπορεί επίσης να εφαρμοστεί η συλλογιστική που ακολούθησε το Δικαστήριο με την απόφαση της 8ης Μαΐου 2008, C-5/06 και C-23/06 έως C-36/06, Zuckerfabrik Jülich κ.λπ. (Συλλογή 2008, σ. I-3231).

31 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι η αρχή της αναλογικότητας, η οποία ανήκει στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, απαιτεί να μην υπερβαίνουν οι πράξεις των κοινοτικών οργάνων τα όρια του κατάλληλου και αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, εξυπακουομένου ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων του ενός κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και ότι τα μειονεκτήματα που προκαλούνται δεν

πρέπει να είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, C-310/04, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-7285, σκέψη 97 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

32 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων εφαρμογής της αρχής αυτής, δεδομένου ότι ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής, η νομιμότητα μέτρου που έχει θεσπιστεί στον τομέα αυτό μπορεί να θίγεται μόνον αν το μέτρο αυτό είναι προδήλως ακατάλληλο σε σχέση με τον στόχο που επιδιώκεται από το αρμόδιο κοινοτικό όργανο (προπαρατεθείσα απόφαση Ισπανία κατά Συμβουλίου, σκέψη 98 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

33 Έτσι, το ζήτημα δεν είναι αν το μέτρο που θεσπίστηκε από τον νομοθέτη ήταν το μόνο ή το καλύτερο δυνατό, αλλά αν ήταν προδήλως ακατάλληλο (προπαρατεθείσα απόφαση Ισπανία κατά Συμβουλίου, σκέψη 99 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

34 Εν προκειμένω, από την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 320/2006 προκύπτει ότι το Συμβούλιο, προκειμένου να ευθυγραμμισθεί το κοινοτικό σύστημα παραγωγής και εμπορίου ζάχαρης με τις διεθνείς απαιτήσεις και να εξασφαλισθεί η μελλοντική ανταγωνιστικότητά του, έκρινε απαραίτητη την έναρξη μιας διαδικασίας ριζικής αναδιάρθρωσης του τομέα που θα οδηγούσε σε σημαντική μείωση της μη κερδοφόρου παραγωγικής ικανότητας στην Κοινότητα. Προς τούτο θέσπισε, με τον εν λόγω κανονισμό, ένα χωριστό και αυτόνομο προσωρινό καθεστώς για την αναδιάρθρωση του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα.

35 Στο πλαίσιο του προσωρινού αυτού καθεστώτος, ο κανονισμός 320/2006 πρόβλεψε, όπως εκτίθεται στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη του, την παροχή οικονομικού κινήτρου, με τη μορφή διαρθρωτικής ενίσχυσης, στις επιχειρήσεις ζάχαρης με τη χαμηλότερη παραγωγικότητα, προκειμένου να εγκαταλείψουν την παραγωγή τους βάσει ποσόστωσης. Προς τούτο ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει, στο άρθρο 3, τη χορήγηση ενίσχυσης αναδιάρθρωσης επί τέσσερις περιόδους εμπορίας, και συγκεκριμένα κατά τις περιόδους 2006/2007 έως 2009/2010, με σκοπό τη μείωση της παραγωγής στον βαθμό που απαιτείται για να επιτευχθεί ισορροπία στην αγορά της Κοινότητας.

36 Για τη χρηματοδότηση των μέτρων αναδιάρθρωσης τα οποία προβλέπει ο κανονισμός 320/2006, το Συμβούλιο ίδρυσε ένα προσωρινό ταμείο αναδιάρθρωσης και αποφάσισε μεταξύ άλλων, όπως προκύπτει από την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, ότι, για τη διασφάλιση της χρηματοδότησης των μέτρων αυτών θα επιβαλλόταν στους παραγωγούς ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης οι οποίοι θα ωφελούνταν μακροπρόθεσμα από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης η υποχρέωση καταβολής προσωρινών ποσών. Τα έσοδα από την είσπραξη των ποσών αυτών θεωρούνται ως «έσοδα για ειδικό προορισμό», υπό την έννοια του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

37 Επομένως, σκοπός του προσωρινού ποσού που προβλέπει το άρθρο 11 του κανονισμού είναι η αυτοχρηματοδότηση από τους παραγωγούς του προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης στην Κοινότητα, πράγμα που προϋποθέτει έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων κατά τη διάρκεια των τεσσάρων υπό εξέταση περιόδων εμπορίας.

38 Η Επιτροπή πάντως, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Δικαστηρίου, προσκόμισε πίνακα των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων του προσωρινού ταμείου αναδιάρθρωσης για την περίοδο 2007-2013, καθώς και τον ισολογισμό της περιόδου εμπορίας 2006/2007. Από τα παραπάνω έγγραφα προκύπτει, πρώτον, ότι τα προβλεπόμενα έσοδα και έξοδα είναι εξισορροπημένα επί μία τριετία, καθόσον τα έσοδα που εισπράχθηκαν κατά την περίοδο 2006/2007 καθ' υπέρβαση των εξόδων θα χρησιμοποιούνταν για τη χρηματοδότηση των εξόδων που προβλέπονταν για τις επόμενες περιόδους εμπορίας, και, δεύτερον, ότι τα έξοδα που βεβαιώθηκαν στο τέλος της πρώτης αυτής περιόδου εμπορίας υπερέβησαν κατά πολύ τα έξοδα που είχαν προβλεφθεί.

39 Τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώνουν ότι, αν το προσωρινό ποσό που οφείλει ο παραγωγός ζάχαρης καθορίζεται σε συνάρτηση με την ποσόστωση που του έχει χορηγηθεί και όχι σε συνάρτηση με την ποσόστωση που μπόρεσε πράγματι να διαθέσει ο παραγωγός αυτός στην αγορά μετά την απόσυρση ενός μέρους της ποσόστωσης αυτής, ο τρόπος καθορισμού αυτός δεν είναι προδήλως ακατάλληλος για την επίτευξη του σκοπού του κανονισμού 320/2006, ο οποίος περιγράφεται στη σκέψη 34 της παρούσας απόφασης.

40 Το επίμαχο εν προκειμένω μέτρο διαφέρει από την άποψη αυτή από το μέτρο που αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Zuckerfabrik Jülich κ.λπ., με την οποία το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ο τρόπος υπολογισμού των εισφορών ο οποίος είχε αναλυθεί στις σκέψεις 57 έως 60 της απόφασης εκείνης έβαινε πέραν αυτού που ήταν αναγκαίο για να επιτευχθεί ο σκοπός του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1), με τον οποίο επιδιωκόταν να επιβαρύνονται πλήρως οι παραγωγοί, κατά τρόπο δίκαιο και αποτελεσματικό, με τα έξοδα διάθεσης των πλεονασμάτων της κοινοτικής παραγωγής σύμφωνα με την αρχή της αυτοχρηματοδότησης.

41 Αντίστροφα, αν το μέρος της ποσόστωσης που αποσύρθηκε από την αγορά σε συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας δεν περιλαμβανόταν στη βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού, θα ανατρεπόταν η προγραμματισμένη ισορροπία του προϋπολογισμού και θα επηρεάζονταν ταυτόχρονα η σταθερότητα και η προβλεψιμότητα των εσόδων. Κατά συνέπεια, αυτός ο τρόπος καθορισμού του ποσού θα έθετε σε κίνδυνο την αυτοχρηματοδότηση των μέτρων αναδιάρθρωσης την οποία επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης και, στη συνέχεια, τη λειτουργία και τον σκοπό του προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης, το οποίο καθιερώθηκε με τον κανονισμό 320/2006.

42 Επιπλέον, όσον αφορά τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει το εν λόγω καθεστώς στις επιχειρήσεις που υπόκεινται σ' αυτό, πρέπει να τονιστούν ο προσωρινός χαρακτήρας του καθεστώτος αυτού, η μη περιοδικότητα της προληπτικής απόσυρσης και το όφελος που μπορούν να προσδοκούν οι επιχειρήσεις αυτές αφενός από την παραίτηση άλλων επιχειρήσεων από τις ποσοστώσεις, για την οποία παρέσχε κίνητρα ο κοινοτικός νομοθέτης, και αφετέρου από τη στήριξη της τιμής της παραγόμενης εντός ποσόστωσης ζάχαρης την οποία καθιστά δυνατή η απόσυρση από την αγορά, και ιδίως η προληπτική απόσυρση. Το όφελος αυτό μπορεί να αντισταθμίσει τα μειονεκτήματα που συνεπάγεται το εν λόγω καθεστώς, περιλαμβανομένου και του γεγονότος ότι η ποσότητα ζάχαρης που αποσύρεται από την αγορά κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας εξακολουθεί να υπόκειται σε καταβολή του προσωρινού ποσού που επιβάλλεται στην ποσόστωση της επόμενης περιόδου εμπορίας, εφόσον η ποσότητα αυτή μεταφέρεται στην επόμενη αυτή περίοδο και δεν πωλείται στην παγκόσμια αγορά ως βιομηχανική ζάχαρη ή ως ζάχαρη εκτός ποσόστωσης.

43 Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι ο καθορισμός του προσωρινού ποσού σε συνάρτηση με τη χορηγηθείσα ποσόστωση, στην οποία περιλαμβάνεται ενδεχομένως και το τμήμα της ποσόστωσης που αποσύρθηκε από την αγορά, δεν είναι προδήλως ακατάλληλος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίθετος προς την αρχή της αναλογικότητας.

Επί του κύρους του άρθρου 11 του κανονισμού 320/2006 από την άποψη της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων

44 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η προσφεύγουσα της κύριας δίκης υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι στη βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού περιλαμβάνεται η ποσότητα ζάχαρης που αποσύρθηκε προληπτικά από την αγορά αντιβαίνει στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, την οποία καθιερώνει το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΚ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσία ότι ο συνυπολογισμός της ποσότητας ζάχαρης που έχει αποσυρθεί πλήττει, λόγω του τρόπου υπολογισμού του κατωφλίου παραγωγής που προβλέπει το άρθρο 3 του κανονισμού 493/2006, τις επιχειρήσεις των κρατών μελών στα οποία η αποποίηση ποσοστώσεων αφορούσε χαμηλές ποσότητες κατά την περίοδο εμπορίας 2006/2007 περισσότερο από ό,τι τις επιχειρήσεις των κρατών μελών στα οποία, αντίθετα, η οριστική παραίτηση από ποσοστώσεις αφορούσε υψηλές ποσότητες κατά την ίδια περίοδο εμπορίας. Οι πρώτες από τις επιχειρήσεις αυτές περιέρχονται σε μειονεκτική θέση έναντι των δεύτερων, διότι η καθαρή τιμή που τους καταβάλλεται για την εντός ποσόστωσης ποσότητα ζάχαρης που τους απομένει μετά από την προληπτική απόσυρση υπολείπεται κατά πολύ της τιμής που καταβάλλεται στις δεύτερες.

45 Η Λιθουανική Κυβέρνηση παρατηρεί επίσης ότι αυτός ο τρόπος καθορισμού του προσωρινού ποσού μπορεί να δημιουργήσει αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση μεταξύ των επιχειρήσεων που δεν έχουν αποσυρθεί από την αγορά, διότι η επιβάρυνση λόγω του προσωρινού ποσού κατανέμεται διαφορετικά μεταξύ των παραγωγών ζάχαρης που τελούν σε παρόμοια κατάσταση, αλλά είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικά κράτη μέλη, σε συνάρτηση με παράγοντες που δεν εξαρτώνται από τους ίδιους.

46 Στο σημείο αυτό πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, το οποίο καθιερώνει την απαγόρευση κάθε διάκρισης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, δεν αποτελεί παρά την ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας, η οποία επιτάσσει να μην επιφυλάσσεται σε όμοιες καταστάσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές καταστάσεις όμοια μεταχείριση, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικά (απόφαση της 11ης Ιουλίου 2006, C-313/04, Franz Egenberger, Συλλογή 2006, σ. I-6331, σκέψη 33 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

47 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 493/2006, η προληπτική απόσυρση αποτελεί, στο πλαίσιο των μεταβατικών μέτρων που θεσπίζει ο κανονισμός αυτός ενόψει της μετάβασης από το καθεστώς που ίσχυε στον τομέα της ζάχαρης πριν από τον κανονισμό 318/2006 στο καθεστώς που θέσπισε ο εν λόγω κανονισμός, μεταβατικό μέτρο για τον περιορισμό της επιλέξιμης παραγωγής εντός ποσόστωσης της περιόδου εμπορίας 2006/2007, με σκοπό κυρίως να βελτιωθεί η ισορροπία της αγοράς εντός της Κοινότητας χωρίς να δημιουργηθούν νέα αποθέματα ζάχαρης κατά την περίοδο εμπορίας αυτή. Για την εφαρμογή του μέτρου αυτού το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού καθορίζει ένα ανώτατο όριο (κατώφλι), πέρα από το οποίο η εντός ποσόστωσης παραγωγή κάθε επιχείρησης θεωρείται ότι έχει αποσυρθεί κατά την έννοια του άρθρου 19 του κανονισμού 318/2006.

48 Το κατώφλι αυτό καθορίζεται, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 493/2006, με πολλαπλασιασμό της ποσόστωσης που έχει χορηγηθεί στην επιχείρηση με το άθροισμα των δύο συντελεστών, ο δεύτερος από τους οποίους εξαρτάται από το σύνολο των ποσοστώσεων που εγκαταλείφθηκαν για την περίοδο εμπορίας 2006/2007 στο οικείο κράτος μέλος βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 320/2006.

49 Κατά συνέπεια, το ύψος της προληπτικής απόσυρσης που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις για την περίοδο εμπορίας αυτή ποικίλλει ανάλογα ιδίως με το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένες. Επομένως, το μέρος του προσωρινού ποσού που καταβάλλουν και που αναλογεί στο τμήμα της ποσόστωσής τους που έχει αποσυρθεί προληπτικά είναι επίσης αυξημένο ή μειωμένο ανάλογα με το κράτος μέλος της εγκατάστασής τους.

50 Επομένως, ο τρόπος καθορισμού του προσωρινού ποσού τον οποίο προβλέπει το άρθρο 11 του κανονισμού 320/2006 αντανακλά τη διαφορετική μεταχείριση των επιχειρήσεων που τελούν ενδεχομένως σε παρόμοια κατάσταση, αλλά είναι εγκατεστημένες σε διαφορετικά κράτη μέλη.

51 Η μεταχείριση αυτή των επιχειρήσεων είναι όμως αντικειμενικά δικαιολογημένη. Συγκεκριμένα, αφού την ευθύνη για την κατανομή των ποσοστώσεων μεταξύ των επιχειρήσεων και για τη διαχείρισή τους εξακολουθούν να έχουν τα κράτη μέλη, η παραίτηση από τις ποσοστώσεις οργανώνεται επίσης από κάθε κράτος μέλος και

διαφέρει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει από την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 493/2006, σκοπός της εφαρμογής διαφορετικών συντελεστών, ανάλογα με το κράτος μέλος, την οποία προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, είναι να ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες προσπάθειες τις οποίες καταβάλλουν τα κράτη μέλη για την οριστική αποδέσμευση ποσοστώσεων και οι οποίες συμβάλλουν παράλληλα στην ισόρροπη μείωση της παραγωγής σε όλα τα κράτη μέλη, ώστε να επιτευχθεί ισορροπία στην παραγωγή της Κοινότητας ως συνόλου.

52 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι αντιβαίνει στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων το γεγονός ότι στη βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού περιλαμβάνεται η ποσότητα ζάχαρης που αποσύρθηκε προληπτικά από την αγορά.

53 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέτασή του δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να θίγει το κύρος του άρθρου 11 του κανονισμού 320/2006.

Επί των δικαστικών εξόδων

54 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, έχει την έννοια ότι το τμήμα της ποσόστωσης ζάχαρης η οποία έχει χορηγηθεί σε μια επιχείρηση, το οποίο έχει αποσυρθεί προληπτικά από την αγορά κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 493/2006 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό μεταβατικών μέτρων στο

πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης της αγοράς της ζάχαρης και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1265/2001 και (ΕΚ) 314/2002, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1542/2006 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2006, περιλαμβάνεται στη βάση υπολογισμού του προσωρινού ποσού αναδιάρθρωσης.

2) Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να θίγει το κύρος του άρθρου 11 του κανονισμού 320/2006.

(υπογραφές)